

Als er niet
geluisterd wordt,
blijft de druk
hoog.

Samen sterk

Op maandag 31 maart hebben talloze personeelsleden in het onderwijs - jij misschien ook - het werk neergelegd. Vooral in het basisonderwijs werd voor de derde keer in drie maanden massaal gestaakt. Dank je wel voor jouw inzet!

Door in januari en februari te manifesteren en in maart te staken, hebben jullie duidelijk laten zien hoe groot de ongerustheid in het onderwijs is en eisen jullie respect voor onze beroepsgroep. Door de gesprekken die op onze actie in januari volgden, werden nog enkele bijstellingen gedaan. Toch blijven de plannen van de Arizona-regering een enorme druk op ons beroep leggen. We zullen langer moeten werken voor minder pensioen. Dat is een directe afbraak van onze loopbaanvoorwaarden. Zieke collega's worden beschouwd als mensen die niet willen werken. Jonge starters met een ongewilde hobbelige start worden daarop afgerekend. Vrouwen die traditioneel meer zorgtaken opnamen zullen de impact sterker voelen op hun pensioen. Hogere pensioenen, zoals die van directeurs, inspecteurs, pedagogisch begeleiders en masters worden een aantal keren niet geïndexeerd zonder dat daarbij gekeken wordt naar de manier waarop de verloning in de loopbaan werd opgebouwd en zonder na te denken over wat dit betekent voor onze beroepssector. Dit leggen we op tafel. Hier willen we oplossingen voor.

De regering beweert naar de toekomst te willen kijken, maar de hervormingen betekenen dat onze kinderen en kleinkinderen het straks met minder pensioen, langer werk en minder sociale

zekerheid moeten doen. Terwijl de begroting misschien gered wordt, komen de mensen systematisch meer in de kou te staan. Naast de maatschappelijke kost, leidt dit onvermijdelijk tot nieuwe en mogelijk hogere kosten. Daarom zijn rechtvaardige alternatieven nodig.

Er wordt gezegd dat stakers egoïstisch zijn en met de welvaart spelen. Volgens de werkgeversorganisatie VOKA moeten actievoerders zich schuldig voelen. Nee, zeggen wij: stakers zijn gewone werknemers die elke dag bouwen aan een welvarend land. Door samen aan de alarmbel te trekken, maken we duidelijk dat de regeringsmaatregelen ons land op de lange termijn meer schade zullen berokkenen dan één dag werk neerleggen.

Met jullie steun in onze rug blijven we krachtig onderhandelen. Vakbonden staan bekend om hun doorzettingsvermogen in overleg, maar als er niet geluisterd wordt, blijven we actievoeren en dat op verschillende manieren. Ons vuur doof je niet zomaar uit. We willen met evenveel respect behandeld worden als de werkgevers en eisen dat de hervormingen ook leiden tot sociale vooruitgang.

TEKST
Marianne Coopman

BEELD
Neelesh Thakare

@hetCOV
#zwartopwit